clarat. In multis eni of.o. a Fidelis. Pro vt ſanctificet: vt ſanctificatos ſeruet: nec inde dubitādū ē: q2 ver⁹ eſt in ꝓmiſſis: q̄ vocauit.

Finit epiſtola p̄ma ad Theſſalonicenſes: Incipit ep̄la ſcd̄a ad Theſſalonicēſes.

b Pau Ca. I lus et ſiluanus. Quia in p̄ria epiſtola q̄dā dixit d̄ aduentu domini et reſurrectione mortuoꝝ: nūc aliam ſcribit epiſtolā: in qua ſignat licet obſcure: neq3 eni apte poteſt de abolitiōe romani regni: et de antichriſto: ⁊ de inq̄etudine q̄rūdā. Hāc epiſtolā ſcribit itē ap̄lus theſſalonicēſibus. Orta eni apud eos grauiori tribulatiōe: itē monet eos ad patientiā: oſtēdens iuſtū dei iudiciū vt boni gl̄iam cōſequāt mali penā. Scribit etiam nō īſtare diē dn̄i: ſic occaſione prioris ep̄le videbat. Cū eni priorē ep̄lam legēdo ꝑueniſſent ad illū locū vbi dicit ap̄lus: Mortui ī aduētu ei⁹ reſurgēt p̄mi. Deīde nos q̄ viuim⁹ q̄ reſidui ſum⁹: ſil' rapiemur cū illis ⁊c. conturbati ſūt nimiūq3 ꝑterriti putātes vicinū diē dn̄i: ne dānarent eo ꝙ tarde ad fidē veniētes imꝑfecti eſſēt. Ideoq3 hoc cōperto ſcripſit eis nō īminere diē iudicij ſuo tꝑe: ne ap̄ls in hoc mentit⁹ ꝑ omnia reprobaretur: vl' ne diabol⁹ hec expectātib⁹ aliqua fraude illuderet. Corrigit etiā aſperi⁹ inq̄etos. Et ē ītētio ap̄li bonos ⁊ q̄etos ad patientiā monere: ⁊ īquietos corrigere: ⁊ q̄ obſcure in p̄cedenti ep̄la dixerat hic aliquaten⁹ aperire. Primo ſalutat: deinde gratias agit de bonis eorum: poſtea monet ad patiētiam et conſtantiā. In de aſſerit ꝙ aduentum chriſti antichriſtus preueniet et aliqua aduētus antichriſti ſigna: licet obſcura denūciate agens de abolitiōe romani regni et interfectione antichriſti. Circa finē x̄o vt curioſos corripiant obſecrat.

1. Teſ. 4. d

A

B

a dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſeruet. Fidel' ē qui a b
ſ ad vitam. ſ op⁹ gratie ꝑficiet.
vocauit vos: q̄ ēt faciet. Fr̄eſ ora c d
ſ ex noſtra parte.
te ꝓ nobis. Salutate fratres om
a ſ qd̄ ē ſignū dilectiōis. b ſ ſalutate ⁊ ep̄laꝫ oſtēdite.
nes in oſcu^a^lo ſ^b^ācto. Adiūro vos e
per dominū: vt legatur epiſtola f
a ſ i baptiſmo ſctificatis vl' ꝑfect' vt inde ꝓficiāt.
hec omnibus ſanctis fratribus.
Gratia domini nr̄i ieſu xp̄i vobiſcum. Amen. g

Ep̄la ad theſſalonicēſes p̄ma finit: Argumētū ī ſcd̄aꝫ incipit.

a Ad theſſalonicēſes ſecundā ſcribit ep̄laꝫ ap̄lus: ⁊ notū facit eis de tēꝑib⁹ nouiſſimis: et de aduerſarij deiectione. Scribit hanc epiſtolaꝫ ab athenis per titū diaconē et oneſimū acolytum.

Argumētū finit: Ep̄la pauli ad theſſalonicēſes ſcd̄a incipit.

ſ iſti tres ſūt q̄ꝝ noīe ſcribit h̄ et p̄ma ep̄la.
b Paulus ⁊ Ca I b
ſiluan⁹ ⁊ timo/
ſ ſcribit: vel hunt.
the⁹ eccl'ie theſſa
ſ exiſtēti.
lonicēſiū in deo
patre noſtro et
dn̄o noſtro ieſu
ſ a quo hec: non a nobis.
xp̄o. Gr̄a vob̄ ⁊ pax a deo p̄re nr̄o
a ſ q̄ſi qd̄ tenet' tenere: q2 bonū de q̄ ſꝑ debemus.
c ⁊ dn̄o ieſu chriſto. Gra^a^tias agere i
gratias et nunq̄3 ſoluere poſſumus vt dignum eſt
ſ a quo hoc: non a nobis.
debemus deo ſemper pro vobis k l
a ſ q2 ꝓ magnis bonis magne gr̄e agēde.
fratres ita vt dignum eſt. Quo/ m n
ſ ſuꝑ hoc ꝙ olim fuit: nō decreſcit in tribulationibus. ſ magis ac magis.
niam ſupercreſcit fides veſtra: et o
abūdat charitas vniuſcuiuſq3 ve
ſ in vos. ſ tm̄ creſcit. ſ ap̄li. ſ q̄ n̄
d ſtrum in inuicem: ita vt ⁊ noſipſi p
de ꝑuo gl'iaremur.
a ſ q̄b⁹ de vob̄ dam⁹ exēplū: videre ergo ne ſitis exēplū defect⁹.
in vobis gloriemur ī eccl^a^ēſijs dei: q

dictū. a Seruet. ⁊ ꝙ iſtud ſit ſperādū ſubdit: b Fidelis ē q̄ vo. vos. c Qui etiā fa. q2 nulli deficit q̄ꝫtū ē ex ſe. d Fr̄es. Hec ē vltīa ꝑs q̄ ē ꝯcluſio ep̄le in q̄ ponit ſui recōmēdatio ⁊ alioꝝ ſalutatio. iō dic̄: Fr̄es orate ⁊c. in oſculo ſctō: nō libidinoſo nec ꝓditorio: ſic̄ pleni⁹ fuit expoſitū: Ro. vl. vbi idē ⁊ ſub eiſdē x̄bis ponit. e Adiuro vos ꝑ dn̄m. i. iniungo vobis per ipſū: f Vt le. ep̄la hec oīb⁹ ſctis fratrib⁹. i. baptiſmate ſctificatis. g Gr̄a dn̄i nr̄i ieſu xp̄i vo. ſuꝑple ſit in p̄nti: ⁊ gl'ia in futuro. Amen.

In ca. v. vbi dicit in poſtilla: Sed iſtud nō videt cōueniēt dictū q2 Glo. p̄mittit ꝙ antichriſt⁹ fulmiabit.

Additio. Sententia Glo. tenēda ē tāq̄3 planior ſm̄ cōtinuationē ad immediate p̄dicta nō obſtātib⁹ obiectiōib⁹ poſtillatoris. Intelligit eni Glo. h̄ verba ap̄li cū dixerint: Pax ⁊ ſecuritas tūc repētin⁹ ⁊c. de tꝑe illo intercepto qd̄ erat inter mortē antichriſti ⁊ diē iudicij. de quo. ſ. die iudicij immediate añ dixerat: Dies dn̄i ſicut fur. qd̄ tp̄s ꝯtiebat xlv. dies: vt pōt haberi Dañ. vl. In iſtis eni dieb⁹ miniſtri antichriſti vidētes ſe euaſiſſe ab illo p̄lio maxio in quo antichriſtus ⁊ maxima ꝑs exercit⁹ ei⁹ perierat: eſtimabant ſe totalit eſſe extra periculuꝫ: licet p̄nceps eoꝝ ſit interfect⁹: ſicut cōtingit multis q̄ poſtq̄3 eripiūtur ab aliq̄ maximo periculo credūt ſe ab alijſ pericul' eſſe ſecuros. Nec hoc eſt cōtra cōmunē doctoꝝ opinionē dicentiū ꝙ mortuo antichriſto ⁊ falſitate ei⁹ detecta omnes gētes conuertent ad xp̄ꝫ: q2 hoc ītelligit poſt lapſū. xlv. dierū p̄dictorum.

Replica. In prima ep̄la ad theſſalonicēſeſ ca. v. vbi poſtillator decliat Glo. magiſtri ſuꝑ illo verbo quādo dixerit: Pax ⁊ ſecuritas tūc repētinus vēit interit⁹. Nā Glo. expōit hoc de ſocijs antichriſti: qui poſt morte ei⁹ credētes ſe eſſe ſecuros in pace faciēt feſta ⁊ cōuiuia exercētes diuerſos iocos ⁊c. Nō poſtillator dicit incōueñient dictū: quia eadē Glo. ꝑmittit ꝙ antichriſt⁹ fulmiabit ⁊ maxia ꝑs exercit⁹ ei⁹ ꝑibit cū eo. Et iō nō ē veriſil'e ꝙ remanētes debeant exercere ludos in ſecuritate: ſ3 eſſe ſub maximo timore ſic̄ filij iſrl': chore cū ſua ſocietate ꝑeūte: prout hr̄ Nu. xvj. Itē videt illa Glo. eē ꝯ mētē eccl'ie ⁊ ſāctoꝝ doctoꝝ q̄ dicūt ꝙ mortuo antixp̄o ⁊ falſitate eius detecta: oēs gētes cōuertent ad xp̄m: ⁊ ſic nō remanebūt aliq̄ de ſecta ātixp̄i. Sed Bur. ꝓ Glo. dicta certare videt aſſignās tp̄s. xlv. dieꝝ ex Dañ. vl. qñ dicti antichriſtiani letabunt. Sed hoc nō videt veriſil'e: q2 letant victores: Eſa. ix. Nō aūt ſic horribilit victi: imo nec illū horrorē ſciētes letari potuerūt: ſ3 pri⁹ timere ſicut ſupra dictū eſt in exēplo chore: maxie q2 videbunt oēs gētes cōuerſas cultū dei ⁊ xp̄i ꝑ eos īpeditū reſumere: ⁊ ſic nō videbūt cōſolātē nec cōpatiētē: ſ3 oēſ aduerſarij eoꝝ malicie ꝑ caſū añchriſti detecte: iō hn̄t potī⁹ matiā triſticie q̄3 gaudij. Nec illi. xlv. dies ꝑ Bur. ꝯficti ex Dañ. vl. ꝓut ip̄e allegat haberi clare vident: q̄b⁹ tñ dat' veriſimili⁹ eſt ꝙ alij q̄ metu antixp̄i latuerāt intelligētes horrēdā ꝑditionē ipſi⁹ ⁊ ſui exercit⁹: reſumēt gaudia ſublato tiore q̄3 illi q̄ d̄ exercitu ſic miſerabilit deiecto remāſerūt. Illi eni habebūt materiā gaudij: iſti aūt nō niſi luct⁹: de q̄b⁹ diuiare nemo pōt niſi ꝓp̄ha vl' fili⁹ ꝓp̄he.

Poſtilla ſuꝑ ſcd̄am ep̄lam Pauli ad theſſalonicēſes incipit: Ca. I

b Paulus ⁊ ſiluan⁹. Hic incipit ſcd̄a ep̄la ad Theſſalonicēſes. ⁊ diuidit in tres ꝑtes. ſ. in ſalutationē ⁊ ꝓſecutionē. ibi: Gr̄as agere. ⁊ cōcluſionē. ibi: Salutatio mea. in fine epiſtole ſnīa p̄me pt' ptꝫ ex dict' ī p̄ncipio p̄cedēt' ep̄le. i Gr̄as ager. Hic īcipit ep̄le ꝓſecutio q̄ diuidit in tres ꝑtes. Nā p̄mo ap̄ls reddit theſſalonicēſes bēiuolos. ſcd̄o cautoſ. ca. ſe. tertio dociles ſiue doctos. ibi: Nos āt. p̄mū facit dupl'r. ſ. gr̄as agēdo de bōa eoꝝ ꝯſūſatiōe: ⁊ orando ꝓ meliori ꝯſūmatiōe. ibi: In q̄ etiā ora. Circa p̄mū dic̄: Gr̄as agē debem⁹ deo a q̄ ē om̄e bonū. k Sēꝑ. ſ. actu vl' habitu Vl: Sēꝑ. i. oīb⁹ hor' ad h̄ ordiat'. l Pro vo. fra. q2 bonū diſcipl'oꝝ redūdat ī mgr̄m. m Ita vt di. ē. q. d. dignū eſt' vt h̄ agam⁹. n Qm̄ ſuꝑ. ſ. v. ītēſiue firmi⁹ biſ q̄ ſt fidi adherēdo: ⁊ ēt exteſiue ea q̄ ſt fidi mag' explicite cog̃ſcēdo: ⁊ ea x̄bo ⁊ exēplo ad alioſ d̄riuādo. o Et abū c. i affctū īteriori ⁊ oꝑe extiori. p Ita vt ⁊ noſ. i v. g. i. ī vob̄. q In ec. dei.

c Gratias agere ⁊c. Hic gratias agit deo d̄ bonis eorum: ne forte de tanto bono quod ex deo habebant extollentur tanq̄3 a ſeipſis habentes. d In inuicem. Vt ſc3 qui diligitur diligat alios: et mutuis obſequijs charitatem oſtendat.

Quas ſuſti

Monēdo

a ‖ Quas ſuſtinetis. ideo gloriamur qꝛ
ſuſtinetis: ita vt ſitiˀ exẽplũ ⁊ documẽtum
alijs: ꝙ iuſte iudicat deꝰ duz ſuos ꝑmittit
affligi: malos ꝓſperari. Uidẽt eni vos ex
malis in melius ꝓficere: illos ex ꝓſperis
deteriores eſſe: ⁊ ita eſtis eis exẽplo: ne fa/
tigenꝰ dũ corripiunꝰ a deo: q̇ affligit oẽm
filiũ quẽ recipit: apud quẽ eſt iuſtũ vt inci
1.Pe.4.b piat a domo eiꝰ iudiciũ. vñ Petrꝰ ait: Tẽ/
pus ẽ vt icipiat a domo eiꝰ iudiciuz. Iuſti
iudicij dico qꝺ ⁊ reſpectu p̄ſentium videri
pot: dũ boni meliores: mali efficiunꝰ dete
riores. Tamẽ hac ꝯditiõe dico iuſti. Si iu
ſtũ eſt apud deũ ⁊c̄. Quaſi iuſtuz apparet
iudiciũ: quo in p̄ſenti iudicat deus. Si at/
tendaꝰ iudiciũ futurũ: vbi manifeſte omni
bus patet iuſticia: dũ reddit ſingulꝭ ƀz me/
rita: ꝑ qꝺ ⁊ p̄ſentia iuſta eſſe ꝓbanꝰ finali
ter. ſ. ſi iuſtũ ẽ dari his penã: vobiſ requiẽ.
Si q̇s eni finẽ hũc attẽdit ñ iiuſtũ eſſe dic̄
bonos purgari: malos ſordeſcere: ſic̄ vtri/
ꝗ ex ſua vita meruere. Siľe huic dicit da/
Ps.72. uid: Exiſtimabã vt cognoſcerẽ hoc: labor
eſt añ me: donec intrẽ in ſctũariũ dei ⁊ ĩtel
ligã in nouiſſimis eoꝝ: ſz tñ ex p̄ſentibꝰ vi/
Ibidem. deri p̄t. vñ ſubdit: Uez tñ ꝓpᵗ doloſ poſui
ſti eis: deieciſti eos dũ alle. ⁊c̄. b ‖ In ex/
emplũ iuſti iu. d. futuri. Si eĩ tã ſeuere pu/
nit pctã in penitẽtibꝰ: q̇d faciet induratiˀ:
vt intelligaꝰ ꝙ nõ ꝑcet impijs q̇ nõ ꝑcit iu
ſtis. Iuſti: ſi tñ iuſtũ ẽ qꝺ cõſtat eſſe. Nõ eĩ
ponit hic: ſi tñ ꝓ dubitatiõe: ƀ ꝓ affirma/
tione. vñ aliꝰ interpres ait: Siquidẽ iuſtũ
eſt ⁊c̄. ‖ c In reuelatiõe. Incipit oſtẽde
re ꝗ̄ horribilis tribulatio illis: ⁊ ꝗ̄ iocun
da requies iſtis futura eſt. ‖ d Dñi ieſu.
Uenietis in flãma ignis: nõ ꝙ ſit flamma
circũdatꝰ: ſz ꝑ effectũ: qꝛ inimicos exuret.
Uel ideo dicit in flãma ignis: qꝛ ignis erit
in mũdo: q̇ precedet eã tantũ ſpaciũ aeris
occupans quantũ occupauit aqua in dilu
uio: qui exuret terram ⁊ craſſitudinem ae/
ris ⁊ purgabit electos. e His qui nõ no
ue. Nam alij ſunt qui neſciunt legem.
f Et q̇ nõ obediũt. qꝛ alij ſunt q̇ ſciũt: ſed
non exequunꝰ. g Qui pe. da. i. ſuſtine
bunt. Dare eni aliqñ ponit ꝓ ſuſtĩere: ita
⁊ ƀ: ⁊ cõgrue. Qui eĩ patit dat ei quẽ offẽ
dit penas quaſi gratas. ‖ h In interitu
eternas. Quaſi ſemꝑ ſentiant penas: non
tamẽ ſemꝑ deficient. ‖ i Cuz venerit glo
ria ⁊c̄. Et admirabilis fi. ⁊c̄. Ipſe eni clarꝰ
⁊ mirabilis videbitur in credentibꝰ. Seue
rus autẽ apparebit in incredulos cuz eos
penis eternis coartabit. Et eſt horum ver/
borum breuis ſenſus. Ueniet punire ma/
los et glorificare bonos. ‖ k Quia teſ.
nr̃m creditũ eſt. ideo vobis tribulatis da/
bit requiẽ nobiſcũ. quia teſtimoniũ. i. quic
quid diximus de illo die iudicij credidiſtiˀ
de gloria bonoꝝ ⁊ pena maloꝝ. l In q̇.
etiã ordo verborũ talis eſt: In quo die.
m ‖ Ut digneꝰ vos ⁊c̄. i. dignos iudicet:
ſemꝑ oramꝰ. ‖ Uľ: In quo. i. e. ꝓ quo: vľ cu
ius diei periculo vitãdo. n Etiam oro
ſemꝑ ꝓ vobis. Pro vitãdo eni periculo il
lius diei ſꝑ orãdũ eſt. o Opus fidei ⁊c̄.
i. cõfeſſionẽ que ꝓprie eſt opꝰ fidei: in vir/
tute vt a cõfeſſiõe nullo mõ flecti poſſint.
Uel opus fidei oĩe bonũ qꝺ fides exi/
git: ⁊ ſine quibus fides mortua eſt.
p Uel: In virtute. perſeuerãtie: vt. ſ. det
vobis ꝑſeuerãtiã vſꝗ in finẽ. Ca. II
q Rogamꝰ aũt vos fr̃es. Hucuſꝗ di
r xit ſe eis gr̃as agere ⁊ orare. hic de
termiat de die iudicij obſecrãs eoſ
ne leuiꝰ ⁊ facile de aduentu dñi q̄ſi de ꝓpe
ĩminẽti opinionẽ recipiãt vľ terreanꝰ.

ſ ꝓ vobis gloriamur et maxime. a ſ ſeruata.
pro patiẽtia vr̃a ⁊ fidẽ in oĩbus a b
ſ de loco ad locũ. ſ tormentis.
ꝑſecutionibus veſtris ⁊ tribula/
a ſ q̄ oſtẽdũt q̇d in iudicio patiẽtibꝰ et inferẽtibꝰ
a b tionibus q̃uas ſuſtinetiˀ in exem/ c
ſit dandum. ſ ideo. ſ inter alios glˀioſi.
pluz iuſti iudicij dei: vt digni ha/ d
a ſ in eterna btitudĩe: vľ eccľia quã ƀ regit. b ſ vt
beamini in rẽgno dei: prõ quo ⁊
digni ſitis. ſ nõ ſolũ bona oꝑami. a ſ aliꝰ iter/
patimini: ſi tamẽn iuſtũ eſt apud e
pres ait: ſiq̇dẽ iuſtũ ẽ. a ſ ĩ pura et ſimplici natu
ra iuſticie.
dẽũ retribuere tribulationez his f
qui vos tribulãt: ⁊ vobis qui tri g h
ſ equalem nobis.
c bulamini requiem nobiſcũ in re/ i k
ſ quaſi iuſtũ ẽ illis dare penã: vobis requiẽ: qꝺ
vtrĩꝗ fiet ĩ re. ſ mãifeſtatiõe. a ſ vẽiẽtiˀ b ſ tũc
d gloria his: terror illis.
uelatiõe domini ieſu dẽ cẹlo cũm l
ſ q̄ꝝ miſterio virtꝰ dei apparebit: dũ bonos eli/
gẽt: malos mittẽt foras. ſ ignis erit in mũdo.
angelis virtutis eiꝰ ĩ flãma ignis m
ſ inferentis. a ſ qui fidẽm non receperũt.
e dãtis vindictã his q̃ui non noue n
a ſ vt hereticiˀ ⁊ falſis xp̄ianis. ſ nõ exequũꝰ q̄ re
f runt deum: ⁊ q̃ui non obediunt o
ceperũt a ſ cui obediẽdũ eſſet: qꝛ ẽ dñi.
euãgelio domini noſtri ieſu chri/
a ſ aggrauat penas. ſ vtrĩꝗ. ſ. neſciẽtes ⁊ ſcien/
tes.
g h ſti. Qui penãs dabũt in interitu p
ſ nõ corꝑis et aĩe diſſolutiõe termiabiles. a ſ re
moti. b ſ ne eũ videãt: ⁊ gľiam quã virtꝰ ſua ſã/
ctis dabit.
ẹternas ã facie dõmini ⁊ a gloria q
a ſ et ƀ p̄dicta fiẽt. b ſ ita eos glorificabit ꝙ glo
rioſus in eis apparebit. ſ ecce que gľia ſctõꝝ.
i virtutis eiꝰ: cũm venerit glõrifi/ r
cari in ſanctis eiꝰ: ⁊ admirabilis
a ſ etiã minoribꝰ. b ſ et ſi tẽpꝰ oꝑandi ñ habue/
rũnt.
fieri in õmnibus q̃ui crediderũt:
k quia teſtimonium noſtrum credi s
a ſ q̄uis ſuꝑ hũanũ ſẽſũ eẽt: vľ vobis dominans
nõ querẽtibꝰ ratiõnẽ. h. i. de. c ſ vel in illo die.
i. ꝓpter illũ diẽ vt tũc liberemĩ. ſ reuelatiõis dñi.
l tum eſt ſupẽr vos in diẽ illo. In t v
quo oramus etiã ſemper pro vo/ x
ſ dignos iudicet q̇s vocet ad regnũ ꝑ gratiã.
m bis vt digneꝰ vos vocatiõe ſua y z
a ſ interim. b ſ vt plene faciat velle omne bonũ
deꝰ noſter: ⁊ impleãt õmnem vo a
ſ ꝓ id eſt. ſ vt ĩpleat
o luntatem ſuẹ bonitatis: ⁊ opꝰ fi/ b
ſ cõſtãtia. a ſ ita impleat vt. ſ in hac vita.
ſ in vobis. ſ celebri fama et honore.
p dei in virtute vt clãrificeꝰ nomẽ c d
dñi noſtri ieſu chriſti in vobis: et
ſ clarificemini in futuro. a ſ plus q̄ꝫ digni ſitiˀ:
vel ſicut homo chriſtus clarificatus eſt.
vos in illo ƀm grãtiã dei noſtri ⁊ e
domini ieſu chriſti.

Capitulum: II
ſ nõ ſolum oramꝰ ſed rogamus.
q r Rogamus autẽ vos fra/ f
ſ ſi vultiˀ vt vobis ꝓſit aduentꝰ xp̄i
futurus. ſ ad iudicium.
tres per aduentuz domini noſtri

ꝓponẽdo alijs eccleſijs vitã vr̃az
a b ꝓ exemplo. iđo ſubdiꝰ: a Pro
patiẽ. ve. ſolida. b Et fide. fir
ma. c Quas ſuſtinetiˀ in exem.
iuſti iu. dei. i. ꝑ ƀ ſenſibiliꝰ appare/
c bit iudiciũ dei eſſe iuſtũ patiẽtiaz
vr̃am p̄miãdo. ideo ſubdiꝰ:
d Ut digni ha. ĩ re. d. ꝓ q̇ et pa.
d ⁊ ꝑſecutores vr̃os puniẽdo. ideo
ſubdiꝰ: e Si tñ iuſtũ ẽ. ⁊ accipi
tur hic ſi ꝓ qꝛ: qꝛ iuſtũ ẽ. f De/ C
um retribuere tri. i. gehẽne penã.
e g His q̇ vos tri. ꝑſequẽdo.
h Et vobis qui tri. patienꝰ ſuſti
nẽdo. i Requiẽ no. q̇ ſimiliter
f tribulamur. ⁊ iõ ſubdiꝰ: Retribu
g h tiõis tp̄s. cũ dꝛ: k In reuelatio
ne dñi ieſu de celo. i. qñ manifeſte
apparebit vẽiẽs ad iudiciũ. ſicut
i k diciꝰ Matth. xxiiij. Sicut fulgur
exit ab oriẽte ⁊ apparet vſꝗ ad oc
cidentẽ: ita erit aduentꝰ filij homi
nis. l Cũ ãgeľ vir. e. q̇ erũt exe
l cutores diue iudicij. m In flã/
ma ignis dã. vin. i. faciẽtis.
n His q̇ nõ no. deũ. i. fidẽ eiꝰ nõ
m receperũt: ſicut ſũt pagani ⁊ iudei
obſtinati. o Et q̇ nõ obediunt
euãgelio. ip̄m oꝑe adĩplẽdo: ſicut
n ſũt mali xp̄iani habẽtes fidẽ ſine
operibus q̄ mortua eſt. p Qui
o penaſ da. i. ſoluẽt ſiue ſuſtinebũt.
q A facie dñi. i. ꝑ ſniam ab ore
eius egrediẽtẽ: qñ dicet reprobiſ:
Ite maledicti in ignem eternũ ⁊c̄.
Mat. xxv. ⁊ electis: Uenite bñdi/
p cti patriˀ mei. ⁊ iõ ſubdiꝰ: r Cũ
ve. glo. in ſã. ſuis. i. dare eis gľiaz
ſuã mirabilẽ. nã excedit intellectꝰ
creati capacitatẽ. j. Coꝝ. ij. Ocu/
q lus nõ vidit: nec auris audi. ⁊c̄.
s Quia teſ. no. cre. ẽ ſuꝑ vos. i.
qꝛ credidiſtis illꝺ qꝺ teſtificati ſu/
r mus vobis p̄dicãdo. t In die D
il. i. de die illo glorificatiõis ſctõ/
rũ: ita ꝙ li ĩ teneꝰ ƀ materialiꝰ: ſic̄
cũ dꝛ imago herculꝭ ẽ in lapide.
v In q̇. Hic ꝯñr reddit theſſalo/
nicẽſes beniuolos orãdo ꝓ eoruz
s felici ꝯſũmatiõe. d. In q̇. i. ꝓ q̇. ſ.
die glorificatiõis obtinẽdo.
x Oramꝰ ſꝑ ꝓ vo. expõaꝰ li ſꝑ vt
ſupra. y Ut digneꝰ. voſ. i. faciat
t v vos dignos. z Uocatione ſua.
ad gľiam ſic̄ vocauit ad fidẽ. ideo
x ſubdiꝰ: a Et ĩpleat ⁊c̄. tũc eĩ i/
plebit oĩe deſideriũ electoꝝ.
y z b Et opꝰ fi. qꝺ ẽ ꝯſtans ꝯfeſſio:
Ro. x. Corde crediꝰ ad iuſ. ore ãt
a ꝯfeſ. fit ad ſa. c In vir. i. ĩ ꝯſtã/
tia martyrij ꝓ fide ĩpleat ꝓ vob ĩ
b p̄ñti: vt ſic nõ ſolũ habeatiˀ aureo/
lã ſcrõꝝ oĩm cõez: ƀ ẽt aureolã q̄ ẽ
ꝓprie martyrũ. d Ut clari. no.
c d dñi no. ieſu xp̄i ĩ vo. ĩ palma mar/
tyrij vr̃i. ƀ eni mõ dꝛ Ioh. vl. ꝺ pe
tri martyrio. Cũ aũt ſenueris ex/
tẽdes manꝰ tuas ⁊c̄. ⁊ ſubdit euã
gelista exponẽdo: Hoc aũt dixit ſi
e gnificãs q̄ morte eẽt clarificaturꝰ
deũ. e Et vos in il. ip̄m in pa/
f tria clare videẽdo. Ca. II
r Rogamꝰ aũt vos. Hic ꝯñr
apľs reddit theſſalonicen/
f ſes cautos. Circa qꝺ ſciendũ ꝙ
aliq̇ theſſalonicẽſes credebãt diẽ
iudicij eẽ ꝓpinquã. tũ ꝓpᵗ tribu/
latiõeſ q̄s ſuſtinebãt: qꝛ xp̄s ĩ euã
gelio dixerat

a Nõ cito moueami. Quaſi: Si moueami cito ē: nihil enī vobis inferꝛ qd̄ diu duret. b Neqꝫ ꝑ ſpūm.i.ſi malignus ſpūs q̄ſi angelꝰ lucis apparēs in viſiōe h̄ vobis ꝑſuadeat. Uel ſi q̄s dicat ꝑ ſpūmſctm̄ reuelātē h̄ ſe cognouiſſe ꝙ dies iudicij imineat. c Neqꝫ ꝑ epi.⁊c̄. Solēt eī tergiuerſatores vt fallāt ſub nomine clari alicuius viri ep̄lam fingere: vt auctoritas nominis poſſit cōmendare: quod per ſeipm̄ recipi non poſſet. d Quaſi iſtet di.do. Nõ q̄ſi velit vt habeāt ſuccinctos lūbos ⁊ lucernas ardentes in manibꝰ: expectātes q̄n reuertatur dn̄s a nuptijs. Augꝰ. ad Eſiciū. In quo eī queqꝫ iuenerit ſuus nouiſſimꝰ dies: in h̄ eū cōp̄hēdet mūdi nouiſſimꝰ dies: q: q̄liſquiſqꝫ in die illo moriꝛ talis ī die illo iudicabiꝛ. ⁊ ideo vigilare debet omnis chriſtianus ne imparatū eū iueniat dn̄i aduentꝰ. Imparatū enī inueniet dies ille: quē imparatū inuenerit vite huiꝰ dies vltimꝰ. Et ideo nõ ait ſolū: ne terreamini vel ſeducamini. ſed addit: Quaſi inſtet dies dn̄i. Hoc iō dicit ne ipſa ꝑturbatiōe dn̄i incauti iueīrēt: poſſēt ſeduci ad adorādū diabolū q̄ hoc agebat: vt ſub nomine xp̄i apparens faceret ſe adorari: qd̄ vt nõ poſſit: tēpus ⁊ ſigna aduentꝰ ap̄ls p̄ſcripſit. e Q.m̄ niſi ve. Occulte loquiꝛ de deſtructiōe impꝗ romāi: ne irritaret eos ad ꝑſecutionē eccl̄ie. Ul̄ hoc dicit de ſpūali imperio romane eccleſie: vel diſceſſiōe a fide. f Niſi ve. refuga primū. Augꝰ. Sic aliq̄ codices habēt. Qd̄ nulli dubiū eſt de antichriſto eū dixiſſe: quem refugā vocat vtiqꝫ a dn̄o deo. Si enī hoc de omnibꝰ impijs merito dici poteſt: quātomagis de iſto. g Filius ꝑditiōis. Antichriſtus nõ per naturā: ſꝫ per imitationē. h In tēplo. Uel in templū. Auguſti. Nõnulli nõ ip̄ꝫ p̄ncipē tm̄: ſed vniuerſum corpus eius. i. ad eum pertinentē hominū multitudinē ſimul cū ipſo p̄ncipe ſuo hoc loco intelligi volūt: rectiuſqꝫ dici putant: ſicut ⁊ in greco eſt: nõ ī tēplo ſed in templū dei ſedeat: quaſi ipſe cum ſuis ſit templū dei qd̄ eſt eccleſia. ſicut diciꝛ: ſedet ī amicū. i. vt amicꝰ. Haym. Naſceꝛ aūt antixp̄s ī babylōie de tribu dan. iuxta qd̄ iacob ait: Fiat dan coluber in via: ceraſtes in ſemita. Et cū venerit hieroſolymā circūcidet ſe dicēs iudeis: Ego ſū xp̄s vobis ꝓmiſſus. Tunc cōfluēt ad eū oēs iudei: ⁊ reedificabunt templū a romanis deſtructū: ſedebitqꝫ ibi dicens ſe eſſe deū. i Tanq̄ꝫ ſit deus. Nā ſicut in chriſto omnis plenitudo diuinitatis habitauit: ita in antichriſto plenitudo malicie ⁊ omnis iniq̄tas habitabit: q: in ipſo erit caput omniū malorū. ſ. diabolus: qui eſt rex ſuper omnes filios ſuperbie. k Scitis. Quia eos ſcire dicit quid detineat: nec apte exponit. ⁊ ideo nos neſcimꝰ niſi qd̄ q̄dā ſuſpicanꝛ de romano imperio dictū fuiſſe: donec tollaꝛ: vl̄ de medio fiat. Et ideo ap̄lm nõ apte ſcribere voluiſſe ne calūniā. ſ. incurreret: ꝙ romano impio male optauerit cū ſperareꝛ eternū. Et hoc qd̄ dixit: Iā eī myſteriū opaꝛ iniquitatis Nerone voluerūt intelligi: cuiꝰ facta velut antichriſti videbanꝛ. vnde nonnulli vel viuū raptū occultari donec ſuo tp̄e reueleꝛ: vel occiſū reſurrecturū ⁊ futurum antichriſtū ſuſpicabanꝛ. Quidā putāt hoc dictū eſſe de malis et fictis qui ſunt in eccl̄ia tādiu donec ꝑueniāt ad tātū numerū: qui antichriſto magnū faciat ppl̄m. Et hoc dicūt eſſe myſteriū iniquitatis: q: videtur occultū. Et de hoc dictum eſſe. Quid nūc detineat ſcitis. Et cū ait: vt q̄ tenet

† 27.q.1.c.ſciendum.

Gen. 49.c

a ſ ꝑ aduētū. b ſ omniū ſanctoꝝ. ſ ſi vultis eſſe in ea. ſ venture.

iēſu chriſti et nõſtre cõngregatio a
a ſ tendētis: b ſ xp̄m vt ad corpus aquile vel in identitatē vt mēte et corpore viuamꝰ: q̄ mõ in diuerſū tēdimꝰ ſ q̄d. ſ nec parū titubetis.
a nis in ipſum: vt non cito moueā b
a ſ puro intellectu. b ſ q. ꝓ vicino periculo. i. q̄ſi inſtet dies domini.
mini a veſtro ſenſū neqꝫ terreāmi c
a ſ alicuiꝰ pſeudo ap̄li q̄ hoc expōat de ſcp̄turꝛ.
b ni: neqꝫ per ſpiritum: neqꝫ per ſer d e
c monem: neqꝫ per epiſtolam tan f
a ſ ſub noīe meo miſſā. b ſ nõ quin velit illos pa
d q̄ꝫ per nõs miſſam: quaſi inſtēt di g
ratos eſſe. a ſ quid per ſingula.
es domini. † Ne q̄uis vos ſeducat h
a ſ alio etiā a p̄dictꝛ. b ſ ſꝫ n̄ iſtet dieſ dn̄i niſi prius gētes a romão diſcedāt iperio: nõ ꝙ ſtati poſt.
e f vllõ modo. † Quõniam niſi vene i
ſ vel diſſenſio. ſ niſi.
rit diſceſſio primum: et reuelatus k
a ſ cuiꝰ iā ſpēs p̄cedit. ſ nõ deꝰ. ſ totꝰ b ſ ſeruꝰ et fōs. c ſ diaboli q̄ perdidit homines: vel ꝙ ipſe perdendus et alios perdens.
g fuerit homõ peccāti filius pērdi l m
a ſ xp̄o ⁊ mēbris eius. ſ vn̄ antichriſtꝰ diciꝛ.
tionis: qui adūerſatur et extolli n
a ſ effert ſe. b ſ vel falſa opīone vt dij gentiū vl̄ beneficij gratia vt ſancti.
tūr ſupra omne qūod dicitur de o
a ſ vt deus trinitas. b ſ vel in templū. ſ. i. in eccl̄ia. vl̄ in tēplo a romāis deſtructo: qd̄ tūc iudei reedificabunt.
h ūs aut quod colitur: ita vt ī tēm p q
i plo dei ſedeat: oſtendēs ſe tanq̄ꝫ
a ſ ita debetis credere: q: idem olim dixi.
ſit deus. Nõnne retinetꝛ ꝙ cū ad r
a ſ de aduētu antichriſti et de die iudicij.
huc eſſem apud vos hēc dicebaꝫ
a ſ hoc retineris. b ſ q̄d ſit in cā more eiꝰ. ſ ſcꝫ ꝙ nōdū eſt diſceſſio.
k vob: Et nūnc q̄d dētineat ſcitis: s t

gelio dixerat eccl̄am maxīe tribulari appropīquāte die iudicij vt p̄ꝫ Mat. xxiiij. ꝓpter qd̄ timebāt adhuc maiores ꝑſecutiōes icurrere: tū q: ap̄ls dixerat in ep̄la p̄ce. ca. iiij. Nos q̄ viuimꝰ q̄ reli. ⁊c̄. obuiā xp̄o. ſ. ad iudicium venīēti vt dictū fuit: qd̄ aliq̄ theſſalonicēſes male ītelligētes credebāt illā obuiationē tp̄e pauli futurā: eo ꝙ dixerat: Nos q̄ vi. ſil̄ ra. ⁊c̄. ꝓpꝛ qd̄ aſſecurat eos de die iudicij: longa diſtātia reddēs eos cautos: vt nõ decipianꝛ circa h̄ ex cuiuſcūqꝫ doctrīa. Et diuidiꝛ ī duas ꝑtes: q: p̄mo remouet errorē. ſcd̄o docet ỽitatē. ibi: Q.m̄ niſi. Circa p̄mū dicit: Rogamꝰ vos fr̄es ꝑ aduētū dn̄i: ad iudiciū. a Et nr̄e cõ. in ip̄m. tūc enī elec. cōgregabūꝛ ad eū: Mat. xxiiij. Ubicūqꝫ fuerit corpꝰ illic cōgregabūꝛ ⁊ aq̄le. b Ut nõ cito mo. a vr̄o ſēſu. i. a vero intellectu. c Neqꝫ ter. q: inſtat ribulatio maxīa q̄ p̄dicta ē fore ꝓpe diē iudicij. d Neqꝫ ꝑ ſpūꝫ. ſ. malignū trāſfiguratū ī āgelū lucꝭ ⁊ aſſerētē vobis ꝯriū. ſ. ꝙ dies iudicij ſit ꝓpinq̄. e Neqꝫ ꝑ ſer. alicuius pſeudo ap̄li. f Neqꝫ ꝑ epi. ⁊c̄. naꝫ aliq̄n falſi ap̄li ⁊ heretici mittebāt ep̄las ſub noīe veroꝝ ap̄loꝝ xp̄i ad fideliū deceptionē vt. ſ̄. dictū eſt. Alio mõ ſic: Neqꝫ ꝑ ep̄laꝫ ⁊c̄. nr̄am p̄cedētē. g Quaſi inſtet di. do. eo ꝙ ibi dixīmꝰ. Deinde nos q̄ vi. ⁊c̄. ⁊ q: nõ fuit ītellectꝰ nr̄ ꝙ dies iudicij eēt ꝓpinq̄: vt ibi fuit dictū: h Ne q̄s vos ſedu. vl. mõ. h̄ addit ad excludēdum oēm deceptiōis modū circa materiā iſtā. i Q.m̄. Hic ꝯn̄r docet circa dieꝫ iudicij ỽitatē de q̄ dicꝛ ꝙ duo notabilia p̄cedēt. p̄mū pōiꝛ cū dicꝛ: Q.m̄ niſi venerit diſceſſio p̄mū: qd̄ exponūt aliq̄ d̄ diſceſſiōe a romano īperio: qd̄ florebat tp̄e pauli: a q̄ receſſerūt q̄ſi oīa regna negātia eī ſubijci et redditionē tributi: iā a multꝭ annis ill̄d etiā īperiū caruit īpatore pluribꝰ ānis: et tn̄ nõ vēit adhuc antixp̄s: q̄ tn̄ dꝫ vēire cōpleta illa diſceſſiōe: vt videꝛ ap̄ls dicere. j. Et tūc reuelabiꝛ ille iniquꝰ ⁊c̄. ꝓpꝛ qd̄ alij exponūt de receſſu ab obediētia eccleſie romane a q̄ iā diu eſt ꝙ receſſit grecia. Sed ſaluo meliori iudicio mihi videꝛ melíꝰ ītelligēdū de receſſu a fide catholica: ſicut exponūt aliq̄: nõ tn̄ ītelligēdo ꝙ oēs ſint a fide catholica: ſicut exponūt aliqui receſſuri: q: durabit in aliq̄bꝰ vſqꝫ ad finē mūdi: ſꝫ q: maior ꝑs credētiū diſcedet ab ea: q: ſm̄ dictū ſaluatoris Mat. xxiiij. Appropīquāte antixp̄i tp̄e abūdabit iniq̄tas ⁊ frigeſcet charitas multoꝝ: ⁊ ꝑ cōſequens fides vr̄a deficiet in multꝭ: ⁊ tūc venict antichriſtus facta diſpoſitione ad receptionē ipſiꝰ. Huic ēt dicto cōcordat dictū ap̄li. ̄j. j. ad Timoꝛ. iiij. vbi dicit ꝙ in nouiſſimis tp̄ibꝰ diſcedēt quidā a fide attēdētes ſpiritibꝰ erroris. ⁊. ij. ad eundē. iij. In nouiſſimis diebꝰ inſtabūt tp̄a ꝑiculoſa: ⁊ erūt homines ſeip̄os amātes ⁊c̄. Sequiꝛ ibidē: Hoīeſ corrupti mēte reprobi circa fidē. k Et reuela. fu. Hic pōiꝛ ſcd̄m notabile qd̄ p̄cedit diem iudicij. ſ. aduētꝰ antichriſti: cuiꝰ p̄mo pōiꝛ ſupbie exceſſus. ſecūdo tp̄ſ vēiēdi et eiꝰ caſus. ibi: Et tūc reuelabiꝛ. ꝝtio demōis effectꝰ. ibi: Cuius eſt aduentꝰ. Exceſſus ỽo ſupbie erit: q: faciet ſe ſicꝛ deū adorare. dicꝛ igiꝛ: Et reuelatꝰ fuerit. i. māifeſte oſtēſus. l Hõ peccati. i. totaliꝛ deditꝰ pctõ. ſicꝛ hõ deditꝰ agriculture d̄r hõ agri. m Filiꝰ ꝑdi. i. dignꝰ ꝑditiōe. ſicꝛ. ij. Regꝭ. xij. d̄r: Filiꝰ mortis. quia dignꝰ morte. n Qui aduer. ⁊ extol. loquiꝛ de futuro ꝑ modum p̄ſētis ꝓpter certitudinē ꝓphetie. loquiꝛ enī de antichriſto ꝓphetice. o Supra oīe qd̄ d̄r deꝰ. q̄ꝫtū ad deos gētiliū q̄ dicūꝛ dij ſed nõ ſūt. p Aut qd̄ co. q̄ꝫtū ad ſctām trinitatē q̄ coliꝛ vt vnꝰ verus deꝰ: oēm enī talē cultū exterminare conabiꝛ vt ip̄e ſolꝰ tāq̄ꝫ deus ab hoībꝰ adoreꝛ. Sil̄e d̄r Iudith. iij. de nabuchodonoſor q̄ p̄cepit extermīare oēs deos terre vt ip̄e ſolꝰ deꝰ diceret. q Ita vt in tē. dei ſe. reedificato ab ip̄o ⁊ iudeis ſibi adherētibꝰ. Alij exponūt in tēplo. i. ſic ſe oñdet ac ſi ip̄e ſit tēplū dei eo mõ q̄ humanitas xp̄i ē dei tēplū. r Nõ. re. ꝙ cū ⁊c̄. q. d. nõ deberet elabi a memoria vr̄a. s Et nūc q̄d de. i. q̄ ſit cā more ipſiꝰ. t Scitꝭ. ſciebant eī ꝙ oīa futura a d̄o ſūt diſpoſita ꝺtermīatꝭ tp̄ibꝰ vētura. iō ſb̄diꝛ: Ut reuele

† Mat. 24.a Mar. 13.b Luce. 21.b Eph. 5.b

Qui tenet nūc teneat. dicūt aplm̄ hor-
tari fideles vt in fide quā tenēt te
naciter perſeuerēt: donec exeat ď
medio eccl'ie myſteriū iniquitatis
qđ nūc occultū eſt. Et eſt ſenſus:
Tm̄ hoc ſupeſt agēdū: vt q̄ tenet
nūc fidē: teneat. i. firmit in ea pſe-
ueret: donec iniq̄tas. i. ficti exeat
de medio eccl'ie q̄ nūc occulta eſt.
i. manifeſte ab ea recedāt. vñ: De
nob exiert: ſʒ nō erāt ex nobiſ: ita
tūc apte. Joh. 2. c.
a Suo tpe. Viero. Cō
pleta acceſſiōe ad romanū īperiū
ꝛ ad romane eccl'ie obediētiā adc
rit diſceſſio ab vtroqꝫ impio: q̄ im
pleta aderit ille iniqu⁹: īpleto tē-
pore miſcđie quo plenitudo gētiū
intrat ad fidē: reuelabit diſceſſio
ꝛ ſic īſtabit dies dñi. b Nā my
ſteriū ꝛc̄. Jā in īpis initijs acceſſi-
onis inuenit iniq̄tas: ſʒ myſtica.
i. pietatis noīe palliata: vt velint
haberi miſtri xp̄i cū ſint pſeudo.
Nā myſteriū. Haymo. Jā dia-
bol⁹ occl'te p Neronē ꝛ alios occi
debat martyreſ: ſic p illū tūc apte
factur⁹ ē occidēdo heliā et enoch
alioſqꝫ plimoſ: ꝛ ſi Nero ꝛ alij vm
bra futuri ātixp̄i. ſic abel ꝛ dď xp̄i
c Donec de medio. f. i. tollat il-
la ptās romāi iperij de medio mū
di: q: oēs vndiqꝫ romāi q̄ſi ad ca-
put ꝯfluebāt. Uel q̄ fidē tenet te-
neat donec ipa refrigeſcat. Uel q̄
detinet illū. i. acceſſio ad fidē deti
neat donec ipſa tollat de medio.
Ul' donec iniq̄tas que mō ē myſti
ca fiat de medio. i. q̄ſi de cōib⁹: vt
nō erubeſcat hō adulterari vel fu
rari ſicut nec ambulare vl' loq̄.
d De medio fi. ſ. diſceſſio. i. māi
feſte appeat: ꝛ tūc iā reuelata diſ-
ceſſiōe a deo vero iam refrigerata
charitate ex abūdātia iniq̄tat' re-
ue. ꝛc̄. e Spū oris. i. virtute ſpi-
ritusſcti q̄ đr ſpūs oris: q: ab eo p
cedit. Spū oris. i. potētia iuſſio
nis ſue ſiue p ſe: ſiue p michaelē.
Occidet aūt vt doctores tradūt ī
mōte oliueti ī papiliōe ꝛ ſolio ſuo:
in illo loco: cōtra quē dñs aſcēdit
ī celos. Jllo īterfecto nō ſtatī ve-
niet xp̄s: ſʒ vt in Dañ. intelligit:
cōcedent electis ad pēitētiā dies.
xlv. q̄ntū poſt dñs vētur⁹ ſit peni
tus ignorat. f Mēdacib⁹. Au
guſ. Ul' q: nō vera vt vident: ſʒ fā
taſtica. Ul' ſi vera: dei pmiſſiōe ad
mēdaciū trahūt. g Jdeo mit.
il. de⁹ ꝛc̄. Aug⁹. De⁹ diabolū iſta
facere pmittet: iuſto q̄dē iudicio:
q̄uiſ faciet ille iniq̄ malignoqꝫ cō
ſilio. Proīde iudicati ſeducūt: et
ſeducti iudicabūt: ſed iudicati iu
dicio dei occulte iuſto: ꝛ iuſte oc-
culto ſeducent. Seducti aūt iudi
cabunt nouiſſimo manifeſtoqꝫ iu
dicio p xp̄m iuſtiſſime iudicatu
iniuſtiſſime iudicatū.
b Primitias. Ut. ſ. nō in illo pe
riculoſo tpe vltimo: ſʒ in p̄mitiua
eccl'ia crederem⁹ in xp̄m atqꝫ fidē
cōfiteremur. Uel nos apl'os p̄mi-
tias oīm credētiū: q: apl'i p̄mi cre
diderūt ꝛ hoc in ſalutē oīm gētiū.
i In acquiſitionē. Uel vt ſit' ac
quiſitio in qua de⁹ glorificet.
k Et dedit cō. Promittendo ce
lorum

a ſ ita tñ. ſ manifeſt⁹ fiat. b ſ ſibi cōgruo vt de
us diſpoſuit. ſ. ſ. poſtq̄ꝫ fuerit diſceſſio. ſ ſuo tpe
reuelabit: q: iā nō in ſuo ſecreta iniq̄tas opat. i. ma
li et ficti qui ſunt in eccl'ia.

a vt reueleť in ſuo tpe. Nam myſte- a b
a ſ hoc reſtat. c
riū iā opatur iniq̄tatis: tātūʒ vt q̄ d e
a ſ iperat. ſ romanū imperiū vel fidem. f
b c tenet nūc teneat: donec de medio g
d ſ parata ſede. a ſ māifeſtabit. b ſ antixp̄s. ſ q̄
nec mō nec tūc ē timēdus: q: ſequit quē do. ꝛc̄.
fiat. †Et tūc reuelabit ille iniquus h
ſ precepto virtute.
e quē dñs ieſus interficiet ſpū or' ſui: i
a ſ dicēs: Jte maledicti in ignē eternū. ſ eū cum
omnib⁹ mēbris in claro aduētu ſuo. ſ. ſ. añxp̄i.
et deſtruet illuſtratiōe aduēt⁹ ſui: k l
a ſ q: diabolo inſtigāte totū faciet: nō tñ ſine ſenſu
vt frenetici qui culpā nō hñt de malis.
eū cui⁹ eſt aduent⁹ ſm operationē m
a ſ hūane poteſtatis ꝛ diuitiaꝝ. b ſ minorib⁹.
ſathane in omni virtute et ſignis n
ſ maioribus. a ſ q: p magnā artē non veram: ſed
per fantaſiam deludet homines: ſicut ſimō magus
quendā qui ſe eū occidere putās arietē decollauit.
ſ q: mendaciū cōfirmat eum. ſ. eſſe deum.
f et pdigijs mendacib⁹ ꝛ in omni ſe o
a ſ minis blādicijs ꝛ oib⁹ modis. b ſ q̄ pditioni
deditι ſunt.
ductiōne iniquitatis: his qui pe- p
ſ. i. ideo. a ſ. i. xp̄m qui charitatē omnib⁹ oſtēdit
b ſ. i. xp̄i in quo implentur promiſſa.
reunt: eo q charitatē veritatis nō q r
a ſ qua recepta ſaluarent. b ſ q: nō receperūt ve
g receperunt vt ſalui fierent. Jdeo s t
ritatē. a ſ pmittet vēire ad eoſ. b ſ eū q̄ ē ipa ma
licia: pat oīs malicie et iniquitatis.
mittet ill' de⁹ operationeʒ erroris v x y
a ſ q antichriſtus deus ſit. b ſ tandē aperte: in-
terim occulte.
vt credat mēdacio: vt iudicet oēs ʒ
ſ xp̄o qui vere deus.
qui nō crediderūt veritati: ſed cō-
a ſ antichriſto. b ſ de illis ita: vos autem venietis
ad ſalutē: q: recepiſtis veritatē. vnde gratias agi-
mus deo. et hoc ē qđ ait: nos autem.
ſenſerunt iniquitati. Nos autē de a
bemus gratias agere ſemper deo
pro vobis fratres dilecti a deo: q b
ſ ab eterno. ſ et vos. ſ fidei. ſ eternam.
h elegerit nos deus primitias in ſa c
ſ poſitos. ſ qui in baptiſmate ſctificat.
lutē in ſanctificationem ſpiritus ꝛ d e
ſ xp̄i. a ſ fide ſicut gratis elegit vos ab eterno:
ita et gratis voca. ſ per quid ad fidē venerint ſub
dit.
in fide veritat': in qua ꝛ vocauit f g
ſ auerſos. a ſ vt per fidem acquiratis gl'iam.
i vos per euangeliū noſtrum in ac- h
ſ quam chriſtus habet.
quiſitionem glorie domini noſtri
ſ q: hec bona ſūt vobis et nō īſtat dies dñi. a ſ ī
fide. ſ immobiles. ſ et vt ſteris.
ieſu chriſti. Jtaqꝫ frēs ſtāte ꝛ tene i k
a ſ a nobis. ſ vſqꝫ ad intellectum.
te traditiōes quas didiciſt' ſiue p l
a ſ p̄ſentē. ſ ego moneo ſed.
ſermōnē ſiue p epl'aꝫ nr̄am. Jpe āt m n
dominus noſter ieſus chriſtus et
ſ potētia q̄ creator ē vniuerſoꝝ. a ſ affectu dulce
dine charitat'. b ſ dādo filiū p nobis.
k de⁹ ꝛ pāt noſter q̄ dilexit nos: ꝛ de
a ſ xp̄m circa miſerias ſcl'i ꝛ in futuro. b ſ. ſ. q de
exilio ipſo ad patriā venim⁹.
dit ꝯſolātionē eternā ꝛ ſpē bonaꝫ

a Ut re. in ſuo tpe. a deo diſpoſito: licʒ āt
antixp̄s ſit vētur⁹ pſonalit: vēit tñ figura
lit: ſic dictū fuit de antiocho illuſtri: Dañ.
xj. q fuit figura antixp̄i. Et eodē mō đr de
Nerone q̄ tūc īpabat: ꝛ p̄m⁹ ď romāis p̄n
cipib⁹ mouit pſecutionē eccl'ie. cū đr:
b Nā myſteriū. i. figura. c Jniq̄tat'.
i. antixp̄i q̄ đr iniq̄tas in abſtracto ppt ex-
ceſſū ſue malicie: ſic hō multū liberalis đr
liberalitas. d Jā opat ini. in nerōe ec-
cleſiā pſequēte. e Tātū. ſupple reſtat.
f Ut q̄ tenet nūc. ſ. romanū iperiū: vt ex-
ponūt aliq̄. g Teneat do. ď me. f. i. dōec
deficiat romanū ipiū p diſceſſū ab obediē
tia ipſi⁹. Sed mihi videt meli⁹ expōi ď diſ
ceſſiōe a fide eccl'ie romāe. ſ. dicta ſic: Tā-
tū ſupple reſtat. Ut q̄ tenet nūc fidē catho
licā. Teneat. eā firmit in pſecutiōe nerōis
ꝛ alioꝝ tyrānoꝝ ſequētiū. Dōec de medio
fiat. i. dōec deficiat mō ſupradicto. h Et
tūc re. il. ini. q: ſic. ſ. dictū ē. deficiēte ſic fi-
de appebit antixp̄s. iō đr: Et tūc reuelabi-
tur ille iniqu⁹. ſic antonomatice dict⁹.
i Quē dñs ieſus int. ſpū or' ſ. q: de mā-
dato ei⁹ fulminabit p miſteriū michaelis
archangeli. k Et ďſtruet. ī aīa ꝛ corpe.
l Jlluſtratiōe ad. ſ. i. in aduētu ſuo claro
m Cui⁹. Hic ꝯñr circa antixp̄m pōit de-
monis effect⁹. habebit eī antixp̄s demonē
p̄uatū q̄ a deo pmiſſus faciet multa mira-
cula ad ei⁹ nutū p ſubuerſiōe fideliū. ꝛ h
ē qđ đr: Cui⁹ ē aduēt⁹ ſm opationē ſatha
ne in omī virtute. i. tpali ptāte. n Et ſig.
ꝛ pdigijs mē. nā aliq̄ fiet p illuſionē ſēſuū
a demōe q̄ videbūt eē ꝛ ñ erūt: ꝛ aliq̄ erūt:
res vere: ſic demō ſup oues Job fec ignēʒ
veꝝ deſcēdere. dicūt tñ ſigna mēdacia: q:
fiēt ad aſſertionē mēdacij. o Et in om-
ni ſedu. iniq̄. vtpote minis ꝛ pmiſſis ꝛ ali-
is modis exq̄ſitis. p His q̄ pereūt. inde
enī habebit deceptio ei⁹ effectū. q Eo q
charitatē ve. i. q: veritateʒ euāgelicā q̄ eſt
lex amoris. r Nō receperūt. credēdo.
s Ut ſalui fie. q: extra veritatē euāgeli-
cā nō ē ſal⁹. t Jdeo. i. pter eoꝝ deme-
rita. v Mittet ill' de⁹. i. mitti pmittet.
x Operationē erroris. i. ducentē in erro
rē modis dict'. y Ut cre. mē. q̄ repulerūt
veritatē. ʒ Ut iudi. oēs. ſ. iudicio cōdē
natiōis. a Nos aūt. Hec ē tertia ps in
qua reddit theſſalonicēſes dociles: eos in
morib⁹ informādo. ꝛ p̄mo q̄tū ad opatio-
nē boni. ſcđo q̄tū ad euitationē mali. ibi:
Denūciam⁹. p̄ma in tres: q: p̄mo de eorum
bono p̄ncipio grās agit. ſcđo ad pſeueran
dū eos īducit. ibi: Jtaqꝫ frēs. tertio orōes
eoꝝ petit. in p̄ncipio ſequētis ca. Circa p̄
mū dic: Nos aūt debem⁹ grās agere: quia
bonū diſcipuloꝝ redūdat in magiſtrū.
b Q: elegerit vos de⁹. ſua gratia.
c Primitias in ſalu. fuerūt enī de p̄mis
credētib⁹ ex gentilitate. d Jn ſctificati-
one ſpūs. per baptiſmū in q̄ datur gratia
ſpūſſancti ſanctificans. e Et in fide ve
ritatis. i. in fide catholica que ſola eſt ve-
ra. f Jn qua. ſ. fide. g Et vocauit
vos per euāgeliū nr̄m. i. p noſtrā p̄dicati-
onē euāgelij. h Jn acq̄ſitionē gl'ie ꝛc̄.
i. vt p hoc gl'iam acquirat'. i Jtaqꝫ. hic
conſequēter ad pſeuerādū eos inducit di-
cēs: Jtaqꝫ frēs ſtate firmi in morib⁹ ꝛ fide.
k Et tenete traditiones q̄s didiciſtis. a
nobis. l Siue p ſermonē. vos p̄ncipa
liter docendo. m Siue p epl'aꝫ no. quā
abſētes vob miſim⁹ vos docēdo. Et q: ad
ad pſeuerādū in bono īdiget hō adiutorio
dīno. iō ſubdit depcādo. dicēs: n Jpſe
aūt do. no. ieſus ꝛc̄. ꝛ patet littera. †Eſa. 11. a

lorũ regnũ. a In grã. i. ꝑ grãȝ quã dedit ſperam⁹ eterna. Vl' gratia nõ merito nr̃o. Ca. III
A b D) E cetero fr̃es orate ꝓ nobꝭ ⁊c. Orãdũ eẽ hortat᷑ vt dignet᷑ de⁹ doctrinã ſuã ĩfatigabili curſu dirigere ⁊ trãſfũdere ꝑ ora aplõꝝ in aures audiẽtiuȝ ⁊ ab aurib⁹ in corda: vt cõpeſcantur maloꝝ ſeditiões. vñ ſubdit vt liberemur. c Liberemur ab im. A pſeudo: ne nr̃os seducãt: vl' nobis inſidias tẽdãt. Vel: Liberemur ab im. i. infidelib⁹ q̇ reſiſtũt verbo dei: nec ſtãt ĩ portu quiet᷑. d Et malis. Qui pſequũt᷑ ĩfideles. Ido dico liberemur: q꞉ nõdũ acceperũt oẽs fidẽ ꝑ me q̇ acceptu ri ſunt. Vel oẽs q̇ oportuni nõ habẽt fidẽ: ſed vos q̇ habet᷑ ꝯfirmabit de⁹. vñ ſubdit: Fidelis ⁊c.
e Nõ eni om. ẽ fi. i. nec voꝭ orãtibus oẽs ſũt credituri: ſȝ tm̃ ꝑordinati in vitã eternã: ꝑdeſtĩati in adoptionẽ filioꝝ. Nõ eni o. ⁊c. Ideo aũt de⁹ ꝑ orõnes credẽtiuȝ nõdũ credentes credere facit: vt oſtendat q꞉ ipſe facit. Nemo ẽ eni tã imperit⁹: tã ĩgenio tard⁹ q̇ non
B videat deũ facere: qḋ rogari ſe ꝑ cepit vt faciat. Et ſciendũ q꞉ poſſe
† 66. q. 7. c. ergo. habere fidẽ ſic̃ poſſe habere charitatẽ natura ẽ hoĩm. habere autẽ fidẽ ſic̃ habere charitatẽ grã ẽ fidelitũ. Sȝ cũ volũtas credẽdi alijſ ꝑparat᷑ a dño: diſcernẽdũ ẽ q̇d veniat de miſericordia ei⁹: ⁊ q̇d ḋ iu
Pſ. 24. dicio. Vniuerſe enĩ vie dñi miſericordia ⁊ veritas. Inueſtigabiles igit᷑ ſũt ⁊ miſericordia qua liberat gratis: et veritas qua iuſte iudicat. f Denũciam⁹. De curioſis incipit ⁊ ocioſis monẽs bonoſ vt eos corripiãt. g Ipſi eniȝ. Et cũ illi hec nõ faciãt: debet᷑ vitare. Vel nõ ambulãt ꝑm traditionẽ. ſcitis enĩ quõ me habui ꝙ in illis nõ videt᷑: q̃ſi nõ ẽ op⁹ vt exponã vobis eã traditionẽ: q꞉ eaȝ ſcitis: ꝙ nõ inq̇eti: vt q̇ aliena negocia curãt vagãtes hac illac.
h Sȝ vt noſ. for. da. vo. ⁊c. Notãdũ q꞉ aplus nõ ſolũ verbꝭ doce
C bat: ſed hortabat᷑ et fact᷑. Idonei enĩ magiſtri ẽ q̃ docet verbꝭ opib⁹ explere. Et ſi ei mãifeſte vera eẽ nõ ĩg̊rent᷑: q̃ docẽt᷑: tñ ſi negligi cepe rit a mgr̃o: nõ facile ꝓficiũt. Audiẽtib⁹ ei mag᷑ opa ſuadẽt q̃ȝ verba. Ideoq̃ȝ magnis ꝑcõijſ remunerãdi ſũt: q̇ negligẽtib⁹ mgr̃is ḋ ſolis ꝟbis ꝓficiũt. Apl's ḡ forma erat his ⁊ q̇ tenues erãt ſubſtãtia in plebe: vt diſcerẽt libertatẽ ſuaȝ
Pro. 25. c. nõ amittere. vñ ⁊ ſalomõ: Raro ĩquit ĩferes pedẽ ad amicũ tuũ: ne ſaciat⁹ tui oderit te. Qui ei freq̃nter ad alienã mẽſã ꝯueẽit: ocio dedit⁹ adulet᷑ nec̃e ẽ paſcẽti ſe: cũ religio nr̃a ad libertatẽ hoĩes aduocet. i Qm̃ ſi q̇s nõ vult o. Auguſ. de ope mõachoꝝ. Dicũt q̇dã ḋ opib⁹ ſpũalib⁹ h̓ aplm ꝑcepiſſe: alioq̇n ſi ḋ ope corpali h̓ diceret: in q̇ vl' agricole vl' opifices laborãt videret᷑ ſẽtire adũſus dñm q̇ ĩ
Mat. 6. d euãgelio ait: Nolite ſolliciti eẽ q̇d mãduce. ⁊c. Sȝ ſupflue conãt᷑ ⁊ ſibi et cetr.

a ſ ipſe qui iã tot fecit. b ſ volũtates. c ſ cõtra ĩpugnatores.
a in gratia exhortet᷑ corda vr̃a: ⁊ confirmet in oĩ ope ⁊ ſermõe bono. Ca. III
b D E cetero fr̃es orate ꝓ nobiſ: vt a
a ſ euãgeliũ qḋ de⁹ dedit vobis. vl' qḋ de deo agit. b ſ ſine ĩpedimẽto ad oẽs gẽtes vt multi velociter couertant᷑. c ſ clar⁹ et ĩtelligibil' b c
ſermõ domini currat ⁊ clarifice d
fiat omnib⁹. ſ cucurrit. a ſ a pſeudo. b ſ ĩprobis diſputando.
c tur: ſicut ⁊ apud vos: ⁊ vt liberemur ab e f
a ſ q̇ falſa predicãt. b ſ .i. quoꝝ null⁹ fidẽ habet: ſed eſt error quod tenent.
d e importunis ⁊ malis hoĩb⁹. Nõ eni oĩm g h
ſ orate vt liberemur. ſ ver⁹ in ꝓmiſſis. ſ ne ĩportui decipiant.
eſt fides. Fidelis autẽ deus eſt q̇ confir i k
a ſ hec omnia vobis diximus: nec puto fruſtra.
mabit vos et cuſtodiet a malo. Confidi l
ſ qui in vobis operabit᷑.
mus aũt de voꝭ fr̃es ĩ dño: qm̃ q̇cũq̃ȝ ꝑ m
ſ quod vt ſit.
cipimus et facitis et facietis. Domin⁹ n
a ſ ſi quid tortũ eſt. b ſ voluntates vt exiſtãt. c ſ quã deus dat: vel vt deum diligatis.
autem dirigãt corda veſtra in charitate o
a ſ vt patiẽtes ſitis ſicut et xp̃s. b ſ q̃ ꝑcipim⁹ facietis: ſȝ qui noluerit excõicet᷑.
f dei et patiẽntia chriſti. † Denunciamus p q
autẽ vobis fratres in nomie dñi noſtri
ſ per ieſũ ꝑcipim⁹ vel honor dei eſt ſi morbida ouis excludit᷑. ſ in honore chriſti. a ſ nõ cõiceris eis.
ieſu chriſti: vt ſubtrahatis vos ab om r
a ſ aliter q̃ȝ ordo nature exigit. b ſ ambulãre.
ni fratre ambulãte inordiate ⁊ nõn ꝑm s
ſ nõ ꝑm doctrinã quã tradidim⁹ eis.
traditioneȝ quam acceperunt a nobis.
ſ ideo debetis vos ſubtrahere. ſ in quibus.
g Ipſi enim ſcitis quẽadmodũ oporteat t v
ſ vere oportet imitari nos: quia boni.
nos imitari. Quoniaȝ non inquieti fui x
ſ ſine labore.
mus inter vos: neq̃ȝ gratis panem mã y
ſ contra gratis.
ducauimus ab aliquo: † ſed in labore et ȝ
ſ vſq̃ȝ ad fatigationem.
fatigatione nocte et die operantes: ne a
ſ contra ab aliquo. a ſ ideo multomagis iſti debẽt viuere de labore ſuo qui nõ habent hanc poteſtatem. ſ ideo nõ accepimus.
quem veſtrum grauaremus. Nõn qua b
a ſ ꝓ alia cauſa hic q̃ȝ apud corinthios abſtinuit. hic enĩ ꝓ exemplo dando ibi ꝓ repellẽdis pſeudo.
h ſi non habuerimus poteſtatem: ſed vt c
a ſ vt vos imitamini et ocium dimittatis.
noſmetipſos formam darem⁹ vobis ad
a ſ operabar inter vos ad exẽplũ vr̃m: ſic enĩ faciẽdũ docebam.
imitandum nos. Nam et cum eſſemus
i apud vos hoc denunciabam⁹ voꝭ: qm̃
ſi quis non vult operari nec manducet.
a ſ ideo h̓ ꝑcipio. ſ rõ cur laboris ſui mẽtionẽ fecerit.
Audiuim⁹ enĩ q̇ſdã ĩter vos ambulãteſ
a ſ de alienis. ſ h̓ mõ merent᷑ paſci.
k inquiete: nihil opãtes ſȝ curioſe ãgẽteſ.
His autẽ qui eiuſmodi ſunt denuncia d
mus: ⁊ obſecram⁹ in dño ieſu xp̃o vt cũ
a ſ non rumoroſi. b ſ ꝓprij laboris. c ſ ne autem occaſione hac ceſſarent miniſtrare pauperibus: hoc addidit.
ſilẽtiõ opantes ſuũ panẽ mãducẽt. Voſ e f

Ca. ij. vbi dicit᷑ in poſtil. Quia ꝑm teſtimoniũ ſaluatoris: Mat. xxiiij. Appropinquãte antichriſti tꝑe abundabit iniquitas.
a **Additio.** Secũdũ teſtimoniũ ſaluatoris ꝓpe aduẽtũ xp̃i ſcḋm. fides ḋficiet in multis. Legit᷑ eni Luc. xviij. Verũtñ fili⁹ hoĩs veniẽs putas ĩueniet fidem in terra. ⁊ loq̇t᷑ de ꝑfecta fide ꝓut.
a D E cetero. Hic cõ Ca. III ſequẽter apl's petit a theſſalonicẽſibuſ orõnũ ſuffragia: q꞉ charitaſ eſt reciproca. dicit igit᷑: De cetero fr̃es orate ꝓ nobiſ ĩſtãter ⁊ deuote. b Vt ꝑmo di. i. ꝑdicatio euãgelij. c Currat. ſi ne ĩpedimẽto ad alias gẽtes.
d Et clarifice. ꝑ miracl'a veritatẽ ei⁹ declarãtia. e Sic̃ ⁊ apḋ voſ. iã factũ ẽ. f Vt li. ab ĩportunis .i. a pſeudo apl'is ĩportune falſa ĩ gerẽtib⁹. g Et ma. hoĩb⁹. ꝑdicationẽ euãgelij qualitercũq̃ȝ ĩpedientib⁹. h Nõ eni om. ẽ fi. i. nondũ acceperũt oẽs fidẽ ꝑ me. q̇ ſũt eã accepturi. i Fidelis aũt deus. i. ꝓmiſſis adĩplẽdis. Qui cõ. vos. cõtra deceptiões pſeudo apoſtoloꝝ. k Et cu. a malo. ſ. ĩpatiẽtie in ꝑſecutiõib⁹ tyrãnoꝝ. l Cõfidim⁹ aũt de vobis in dño. i. ḋ veſtra bõa obediẽtia ad deũ.
m Qm̃ q̃ ꝑ. ⁊ fa. ⁊ faciet᷑: q꞉ nõ ꝑcipim⁹ auc̃te ꝓpa ſȝ diña. iõ ſubdit: n Dñs ãt di. cor. ve. ad implẽdũ ſua mãdata. o In cha. d. erga hoĩes. p Et ĩ pa. erga ꝑſecutoreſ vr̃os. q Denũcia. h̓ ꝯñr ĩformat eos ad euitationẽ mali. ⁊ ꝑmo facit ꝓpoſituȝ. ſcḋo remouet falſũ ĩtellectũ. ibi: Vos ãt. Circa ꝑmũ dic̃: Denũciam⁹ ãt vobis fr̃es in noĩe dñi. i. ex ei⁹ auc̃te.
r Vt ſub. vos ab oĩ fr̃e am. iordĩate declinãdo ab ordĩe leg᷑ nature ⁊ legis ſcꝑte: q꞉ ḋ ꝑſ. xvij. Cũ ꝑuerſo ꝑuerter᷑. s Et nõ ꝑȝ
1. Cor. 11. † tra. quã ac. a no. facto ⁊ ꝟbo.
t Ipi enĩ ſci. ꝑ expientiã opis. v Quẽadmodũ opor. noſ imitari. i. in opib⁹ vr̃is. x Qm̃ nõ ĩquie. fu. int᷑ v. i. vagabũdi ⁊ ocioſi y Neq̃ȝ gra. pa. mã. petẽtes noꝭ miſtrari ab aliq̇ vr̃m. ȝ Sȝ ĩ la. ⁊ fatigatiõe corꝑali. a Nocte ⁊ die opã. ad acq̇rẽdũ victũ nr̃ȝ. except᷑ hor᷑ ad orãdũ ⁊ docẽdũ aptis. b Nõ q̃ſi nõ ha. po. accipiẽdi ſũpt⁹ a voꝭ ꝑm formã euãgelicã: Lu. x. vbi ḋr ꝑdicatorib⁹: Edẽtes ⁊ bibẽtes q̃ apḋ illos ſunt: dign⁹ eſt enĩ opari⁹ mercede ſua.
c Sȝ vt noſmet. for. da. vo. ⁊c. q꞉ ſi nos habẽtes ptãtẽ accipiẽdi ſũpt⁹ abſtinuim⁹ ab hoc viuẽtes de nr̃o labore: multomag᷑ alij qui nõ hñt talẽ ptãtẽ debẽt de labore ſuo viuere. cetera patẽt vſq̃ȝ ibi:
d His aũt q̇ hmõi ſũt denuciam⁹ ⁊c. vt cũ ſilẽtio opãte. i. q̇eti ⁊ nõ vagabũdi. e Suũ panẽ. i. ꝓpo labore acquiſitũ. Mãducẽt ⁊ non alienuȝ. f Vos aũt. Hic remouet circa dicta falſũ intellectuȝ: q꞉ poſſet aliq̇s credere ꝙ paupib⁹ laborare nõ potẽtib⁹ ⁊ occupat᷑ negocijs ſpũa

Ubi ⁊ ceteris caliginē obducere: vt qđ vtilit charitas mo/uet: nō ſolū facere velint: ſed nec intelligere: cū multis ali is locis ep̄laꝝ q̄d hic ſētiat apl̄s aptiſſime doceat. vult eī ſuos dei corꝑalit oꝑari vñ viuāt vt nō cōpellant egeſta/
Mat. 6.d te neceſſaria petere: nec eſt ꝯtra illđ qđ p̄dictū eſt: Nolite ſolliciti eē q̄d mā. ⁊c̄. Nō eni hoc ideo dictū eſt: vt nō ꝓcurēt q̄ntuꝫ neceſſitati ſat eſt. vñ honeſte potu erūt: ſ nō vt iſta intueant: nec ꝓ/pter iſta faciāt: q̄cq̄d euāgelij p̄co/nio facere iubēt. k Curioſe agē tes. Hoc factū abhorret diſciplia
Phili. 3.b dñica. eoꝝ eni de⁹ vēter eſt: q̄ feda cura neceſſaria ſibi ꝓuidēt.

a Nolite defice. Quia ⁊ ſi ope/rent: ꝑñt tñ nōnullis īdigere. Et idđ monet ne illi q̄ habebāt vñ ſer uiſ dei neceſſaria p̄berēt: hac occa ſione pigreſcerēt. Nō eni in rep̄hē ſionē vēit q̄ hūan⁹ ē in largiēdo: ſ hic q̄ cū poſſit laborē ferre: ocioſe vult vitā agere. b Qđ ſignū in omi ep̄la ⁊c̄. Propt adulterato/res ſcripturaruꝫ manu ſua in fine omniū ep̄laruꝫ ſalutationē ſe ſub/ſcribere teſtat: vt ſub noīe ei⁹ nul la ep̄la accipiat q̄ nō fuerit manu eius ſubſcripta.

Finit ep̄la ſcđa ad theſſaloni.

Incipit argumētū ī ep̄laꝫ p̄mā ad timotheum.

c Timotheo in aſia re/licto epiſcopo: ſcri/bit paul⁹ de epiſco/pali officio: quomo do pſeudo apl̄is re/ſiſtat: quō eccl̄iam ī ſtituat: q̄les p̄ſbyteros vel diaco nes ordinet: quales viduas hono ret: quō ip̄e in eccl̄ia ſe habeat: vel quō eā regat. Hiero. Timothe⁹ iſte fuit fili⁹ mulieris fidelis: p̄re gētili ꝓcreat⁹: ⁊ cū nō eſſet circūci ſus: ⁊ ip̄e gētiliſ: huic dabāt bonū teſtimoniū fr̄es q̄ erāt lyſtris ⁊ hy conio: hūc voluit paul⁹ ꝓficiſci ſe cū: ⁊ idđ circūcidit: ꝓpter iudeos q̄ erāt in illis locis. Eratq̄ erudi tus tā diuīs ſcripturis q̄ꝫ liberali/bus artib⁹. hūc apl̄s creauit ep̄m ⁊ idđ eū admonet vt ſollicit⁹ ſit ī ec cleſiaſtica ordīatōe. Intētio apl̄i ē in hac epiſtola inſtruere timotheū de ep̄alis dignitatis officio. Mo/dus talis. p̄rio ſalutat euꝫ. Dein/de monet vt pſeudo apl̄is reſiſtat. Poſtea inſtruit de ep̄ali officio di cēs q̄les debeat ordīare p̄ſbyteroſ ⁊ diacōes: ⁊ q̄les đbeāt eē mľiereſ eoꝝ. Deide q̄les viduas recipe de beat. Et poſtea de mō correctiōis inſtruit eū. In fine admonet vt vi tet ꝓphanas nouitates. Ca. I

d Paul⁹ apo. ⁊c̄. Scđꝫ impiū. vñ: Segre/gate mihi pauluꝫ et barnabaꝫ in op⁹ ad qđ elegi eos.

f Gr̄a ⁊ miſeri. In hac ſalutatiōe tria pōit q̄ ei optat: cū in aliīs tm̄ duo poſuerit. Miſe/ricordia hic accipit qđ in aliīs epi ſtoľ gr̄a dr̄. i. remiſſio pctōꝝ. Pax ē trāq̄llitas animi p̄libatio eterne pacľ. ħ cōit oīb⁹ optare ſolet. Gr̄a xͦo quā ħ addit epiſcopis opta tur. i. donatio ſpūſſcti q̄ miſtri dei armāt. f Sicut ro. Poſt ſalu tationē pri⁹ de pſeudo repellēdis incipit hic legē adhuc tenēdā do centib⁹. g Rogaui. dic: vt affectū charitatľ ⁊ formaꝫ hūilitatis oſideret

ſ pauperibus.
a tres nolite deficere bñfacientes.
ſ p̄cipimus vt operēt ⁊c̄. ſ huic.
b Qꝫ ſi quis nō obedierit x̄bo no/
ſ dei mādato. a ſ q̄ ſit. mihi ſignificate vľ repre/hendite. ſ vel ꝑ ep̄laꝫ vr̄aꝫ hūc notate nobis
ſtro per epiſtolam hūnc notate: ⁊
c d non cōmiſceamini cum illo vt cō
ſ erubeſcat abiect⁹ ab omnib⁹ et ſic ſe ſubiiciat.
a ſ tñ. b ſ vt odio habeatis eum.
e fūdatur. Et nolite q̄uaſi inimicū
ſ ex dilectione.
exiſtimare: ſed corripite vt fratrē.
f g Ipſe autem deus pacis det vo/
ſ hic et in futuro.
bis paceꝫ ſempiternā in omni lo/
ſ .i. ⁊ apđ domeſticos et extraneos. ſ vt paceꝫ
h i co. Dñs ſit cū omnib⁹ vobis. Sa
habeatis. ſ ſcripta eſt.
b lutatio mea manu pauli: qđ ē ſi/
ſ quō.
gnū in omni ep̄la: ita ſcribo. Gr̄a
dñi nr̄i ieſu x̄pi cū oīb⁹ vobꝫ amē.
Explicit ep̄la pauli ad theſſalo/nicenſes ſecūda: Incipit argu mētū in ep̄laꝫ ad timotheū p̄mā.

c Timotheuꝫ inſtruit ⁊ docet de ordinatiōe ep̄at⁹ ⁊ diacōij ⁊ oīs eccleſiaſtice diſciplie ſcribēs ei a laodicia per tychicuꝫ diaconem. Explicit argumētū:

Incipit epiſtola pauli ad timo theum prima. Ca. I

ſ nomē dignitatis p̄/pōit vt hac auctē timo theus monitus reſiſtat pſeudo apl̄is.
d Paulus apl̄s x̄pi k
a ſ cui q̄ reſiſtat impio dei repugnat: q̄ ſaluat ⁊ x̄pi ex quo eſt ſpes glīe. vñ nec in x̄po nec ī deo ſpem ſaluatiōis ſe hēre đmōſtrat q̄ aplō reſiſtit
ſ iuſſionē ⁊ volūtatē.
ſ patris.
ieſu ſm ip̄iūm dei ſaluatorľ nr̄i: ⁊ l
a ſ in quo eſt ſperāda vera eterna nō in carnalib⁹ obſeruantiīs.
x̄pi ieſu ſp̄ei nr̄e: timotheo dilecto m
a ſ hic gratia ꝓ dono ſpūſſcti ⁊ miſericordia ꝓ remiſſiōe peccatoꝝ.
e filio in fide. Grātia et miſericor/ n o
dia et pax a deo patre ⁊ chriſto ie p q
a ſ .ſ. ita fac: non min⁹ b ſ quaſi cōparē non p̄ce r
pi quaſi minori.
f g ſu domio noſtro. Sicūt rōgaui te s

gocijs ſpūalibus nō eſſent admīſtrādi neceſſariī ſūpt⁹. idđ ħ remo/uet. d. Uos aūt fr̄es. facultatē habētes. a Nolite de. bñfaci. i. nolite deſiſtere a bñficiētia talib⁹ ꝑſonis. b Qꝫ ſi q̄s nō obe. x̄/bo nr̄o ꝑ ep̄lam. hūc notate. ſ. in ſcribēdo vt poſſim eū corripe. c Et nō cōmiſceami cū illo. ſocietatē ei⁹ vitādo. d Ut ꝯfūda/tur. ⁊ ſic reſipiſcat a malo ſuo. e Et no lite quaſi inimicū exiſtīare. qꝛ ſi vitiū odi endū ſit: natura tñ eſt diligēda. f Ipſe autē deus pacis. auctor ⁊ dator. g Det vobis pacē ſem. in omi loco. i. in terra et in celo. h Dñs ſit cū omnib⁹ vobꝫ. in p̄ ſenti ꝑ gratiā: ⁊ glīam in futuro. i Sa lutatio. Hec eſt vltima ꝑs epiſtole q̄ ē cō/cluſio vel ꝯfirmatio per ſignū in fine epi/ſtole ſcriptū de manu pauli. qđ enī. ſ. po/ſitū eſt ſcriptū erat ꝑ manū notariī: ſꝫ iſtđ vltimū de manu pauli erat ſcriptū. ⁊ ſimi/liter faciebat in aliīs ep̄lis ad certificādū illos quib⁹ mittebant q̄ eſſent a paulo di recte: ⁊ ad excludenduꝫ ep̄las ab pſeudo apl̄is ſub noīe pauli ſcriptas: in quib⁹ fi/nis nō erat ſcriptus de manu pauli. ⁊ his dictis patet littera.

In ca. iij. vbi dr̄ in poſtil. In charitate dei erga oēs. ⁊ in glo. ⁊c̄. patiētia x̄pi.

Additio. Qđ dr̄ in charitate dī ſm glo. ītelligit ī charitate q̄ de⁹ dat ⁊ patiētia x̄pi. ſ. vt patien tes ſitľ ſic̄ ⁊ x̄p̄s patiēs fuit.

Explicit Poſtilla fr̄is Nicolai de ly/ra ſuꝑ ep̄lam Pauli ad theſſa. ſcđam.

Incipit Poſtil. Nico. de lyra ſuꝑ epi/ſtolā Pauli ad Timothe. p̄mā incipit.

k Paul⁹ apl̄s ieſu x̄pi. Ca. I ħ icipit ep̄la p̄ma ad timo/theū q̄ diuidit ī duas ꝑteſ: ſcꝫ in ſalutationē ⁊ ꝓſecu/tioneꝫ. ſcđm ibi: Sicut ro/gaui. In p̄ma ꝑte pōit ꝑſo/na ſalutās: ⁊ exp̄mit q̄ntuꝫ ad tria. ſ. q̄ntū ad nomē ꝓpriū. ibi: Pau/lus. q̄ntū ad officiū. ibi: Apl̄s ieſu x̄pi. et q̄ntū ad auctātē officiī. ibi cū dr̄: Scđꝫ im periū dei. ſic̄ ptꝫ Act. xiij. Dixit illľ ſpūſ/ſctūs: Segregate mihi barnabā ⁊ pauluꝫ in op⁹ ad qđ aſſūpſi eos. opa x̄o trinita tis ſūt īdiuiſa. ꝓpt qđ idē ē īperiū triū ꝑ/ſonarū. ⁊ idđ vna exp̄ſſa alie ſubītelligūt. l Et x̄pi ieſu ſpei no. i. ꝑ quē ſperā. obtīe re glīam. Scđo pōit ꝑſona ſalutata. cū di cit m Timotheodi. fi. in fi. ad oñdēdū q̄ erat fili⁹ ei⁹ ſpūaľ ⁊ nō carnaľ. Tertio ponūt bōa optata. cū dr̄: Gr̄a ⁊ miſcđia ⁊ pax. n Miſcđia. ī remiſſiōe pctōꝝ. A
o Gr̄a in ampliatiōe meritoꝝ. p Et pax. ī ꝯſecutiōe p̄mioꝝ. q A deo pa. q̄ ē dator ⁊ auctor iſtoꝝ. r Et x̄po ie. q̄ q̄ntū ad deitatē ē eadē p̄ncipalis cā cū p̄re ⁊ ſpūſctō. ⁊ q̄ntū ad hūanitatē ē cā īſtrumē/taľ ꝯiūcta. ſic̄ man⁹ ē organū ꝯiūctū arti/ficľ. ſecurľ āt ſeꝑatū. ⁊ ħ mō alie creature ſūt īſtrumēta dei ſeꝑata. s Sic̄ roga. ħ īcipit hui⁹ ep̄e ꝓſecutio. Circa qđ ſcien dū q̄ apl̄s ordīauit timotheū ep̄m eccl̄ie epheſine. ⁊ idđ in hac ep̄la inſtruit eū đ his q̄ ꝑtinēt ad ep̄i officiū. Ad qđ ſpectāt ſex act⁹ ſpecialit. Et ſm ħ ꝓſecutio hui⁹ epi/ſtole diuidit in ſex ꝑtes q̄ patebūt ꝓſeq̄n do. Prim⁹ aūt act⁹ ꝑtinēs ad ep̄m ē ex/tirpatio falſe doctrīe. ſic̄ īpedimēti remo/tio prior ē in aliq̄ ope. ad hoc aūt apl̄s in/ducit timotheū in ħ ca. j. qđ in tres ꝑtes diuidit. nā p̄mo ad hūc actū īducit. ſcđo incidēt deo gr̄as agit. tertio ad ꝓpoſituꝫ redit. ibi: Hoc p̄ceptū. p̄ma adhuc in tres: qꝛ p̄mo īducit timotheū ad falſitatis extirpationē. ſcđo ad ħ ſubdit rō/nē. ibi: Finis. tertio remouet obiectionē. ibi: Scim⁹ aūt. Circa p̄mū dicit: Sic̄ rogaui te o timothee. ſupple ſic fa cias. ⁊ q̄d